

Районът на с. Жельо войвода с някогашните околни гори – ормани, е бил място за пребиваване на хайдушки дружини. В селото е роден Жельо войвода, прототип на героя от „Изгубена Станка” на Илия Блъсков. От това село са и неколцина съратници на Панайот Хитов, участвали в обира на Али ефенди през 1859 г. Въобще за някогашните черкешлийци са се носели легенди за разбойническия им „хайдушки” характер. През 1830 г. част от жителите се преселват в Русия, но по-късно се завръщат.

По турско време Черкешлий е в Сливенска каза, а след Освобождението е самостоятелна община в Сливенска околия.

Населението през османския период е преобладаващо българско. По предание, след Голямото чумаво (1812–1813 г.), са останали 12 къщи. Впоследствие селото се разраства за сметка на някои разсипани околни селища – Ени беглий, Ковел, което през 1843 г. е само мезра – землище без жители в Сливенска каза. За това съдействат султаните, които раздават малки участъци земя на дългогодишни ратаи. През 1859 г. в Черкешлий има 90 български къщи, 3 къщи на мюсюлмани сунити и 5 на татари.

След Освобождението последният султан – Селямет Герай, разпродава земите си в цялост на селяните, които след това си ги разпределят съобразно внесените суми. Малкото турци и татари се изселват, но се заселват цигани.

През 1882 г., по решение на Общинския съвет, селото е преименувано от *Черкешлий* на *Михайлово*. С министерска заповед № 3287, обнародвана на 11. 10. 1938 г., селото получава името *Жельо войвода*. Към него през 1950 г. е присъединено с. Лулица.

Жельо войвода е едно от големите села в Сливенска околия. През 1878 г. то има 171 къщи. При първото преброяване през 1884 г. то е с 1382 жители. През 1893 г. – 208 къщи и 1140 жители; 1900 – 1687 души; 1920 – 1969; 1926 – 378 сгради, 390 домакинства, 2308 жители; 1946 – 2846 жители; 1956–3648 (вече заедно със с. Лулица); 1965 – 3600; 1985 – 3857, 2001 – 2695, 2010 г. – 2402 жители.

Училище от типа на килийните възниква през 1846 г. За нуждите на църквата е служела стая в частен дом, т. нар. *папаз еви*. През 1878 г. в бившия общински хамбар е осветен параклис „Архангел Михаил”, а през 1897 г. се изгражда църква. През 1908 г. е основано читалището „Съгласие” от учителя Димитър Димов. Днес читалището носи неговото име. Сега там е подредена етнографска експозиция.

През 1908 г. Димитър Димов основава и кредитна кооперация – една от първите в страната.

Изграден е паметник на загиналите във войните и разстреляните ятаци на партизаните през 1944 г. През 1950–1951 г. жители на селото участват в съпротивителното движение срещу колективизацията – горянското движение.

Основен поминък в миналото са били земеделието и животновъдството. По-малко са застъпени други отрасли, като пчеларство и отделни занаяти. По времето